C/2025/3975

20.8.2025

RÅDETS HENSTILLING

af 8. juli 2025

om Belgiens økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

(C/2025/3975)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

Generelle betragtninger

(1) I forordning (EU) 2024/1263, som trådte i kraft den 30. april 2024, præciseres formålet med rammen for økonomisk styring, som tager sigte på dels at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst samt modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, dels at forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Det fastsættes i forordningen, at Rådet og Kommissionen foretager multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i TEUF. Det europæiske semester indbefatter navnlig udformning samt overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger. Forordningen fremmer desuden det nationale ejerskab til finanspolitikken, og der lægges større vægt på det mellemfristede sigte sammen med en mere effektiv og sammenhængende håndhævelse. Hver medlemsstat skal forelægge Rådet og Kommissionen en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som indeholder medlemsstatens finanspolitiske tilsagn samt reform- og investeringstilsagn og dækker en periode på fire eller fem år, afhængigt af den nationale valgperiodes varighed. Nettoudgiftskursen ([2]) i disse planer skal opfylde kravene i forordningen, herunder kravene om, at den offentlige gæld skal bringes eller fastholdes på en troværdig nedadgående kurs ved udgangen af tilpasningsperioden, eller at den skal forblive på et forsvarligt niveau under 60 % af bruttonationalproduktet (BNP), og at det offentlige underskud skal bringes og/eller fastholdes under traktatens referenceværdi på 3 % af BNP på mellemlang sigt. Hvis en medlemsstat giver tilsagn om at gennemføre et sæt relevante reformer og investeringer i overensstemmelse med kriterierne i forordningen, kan tilpasningsperioden forlænges med op til tre år.

([1]) EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

([2]) Nettoudgifter som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2024/1263: »nettoudgifter« offentlige udgifter, eksklusive i) renteudgifter, ii) diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, iii) udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, iv) nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, v) konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse samt vi) engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

(2) Europa-Parlamentets og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([3]), som oprettede genopretnings- og resiliensfaciliteten, trådte i kraft den 19. februar 2021. Genopretnings- og resiliensfaciliteten yder finansiel støtte til medlemsstaterne til gennemførelse af reformer og investeringer og bidrager således med en finanspolitisk impuls finansieret af Unionen. I overensstemmelse med prioriteterne for det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker bidrager den til økonomisk og social genopretning og til gennemførelsen af bæredygtige reformer og investeringer, navnlig reformer og investeringer, der fremmer den grønne og den digitale omstilling og gør medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige. Den bidrager også til at styrke de offentlige finanser og sætte skub i vækst og jobskabelse på mellemlang og lang sigt samt til at forbedre den territoriale samhørighed i Unionen og støtte den fortsatte gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder.

(3) Europa-Parlamentets og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 ([4]) (»REPowerEU-forordningen«), der blev vedtaget den 27. februar 2023, tager sigte på at udfase Unionens afhængighed af importen af fossile brændstoffer fra Rusland. Dette bidrager til at opnå energisikkerhed og diversificere Unionens energiforsyning og samtidig øge udbredelsen af vedvarende energi, energilagringskapaciteten og energieffektiviteten. Belgien tilføjede et nyt REPowerEU-kapitel til sin nationale genopretnings- og resiliensplan for at finansiere vigtige reformer og investeringer, der vil bidrage til at nå REPowerEU-målene.

(4) Den 30. april 2021 indgav Belgien sin nationale genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241. Kommissionen har i medfør af nævnte forordnings artikel 19 vurderet genopretnings- og resiliensplanens relevans, effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng i overensstemmelse med vurderingsretningslinjerne i bilag V. Den 13. juli 2021 vedtog Rådet en gennemførelsesafgørelse om godkendelse af vurderingen af Belgiens genopretnings- og resiliensplan ([5]), som blev ændret den 8. december 2023 i henhold til artikel 18, stk. 2, for at ajourføre det maksimale finansielle bidrag til den ikketilbagebetalingspligtige finansielle støtte samt for at tilføje kapitlet om REPowerEU ([6]). Tilrådighedsstillelsen af trancher er betinget af, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, har vedtaget en afgørelse om, at Belgien på tilfredsstillende vis har opfyldt de relevante milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse. En tilfredsstillende opfyldelse forudsætter, at opfyldelsen af forudgående milepæle og mål for den samme reform eller investering ikke er blevet tilbagerullet.

(5) Den 20. juni 2025 vedtog Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling om godkendelse af Belgiens nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ([7]). Planen blev forelagt i overensstemmelse med artikel 11 og artikel 36, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2024/1263, dækker perioden 2025-2029 og beskriver en finanspolitisk tilpasning over syv år.

(6) Den 26. november 2024 vedtog Kommissionen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 ([8]) ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2025, hvori Belgien ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilken der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2025, hvori gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet den 13. maj 2025 ([9]) og den fælles rapport om beskæftigelsen den 10. marts 2025.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

([5]) Rådets gennemførelsesafgørelse af 13. juli 2021 om godkendelse af vurderingen af Belgiens genopretnings- og resiliensplan (ST 10161/21).

([6]) Rådets gennemførelsesafgørelse af 8. december 2023 om ændring af gennemførelsesafgørelsen af 13. juli 2021 om godkendelse af vurderingen af Belgiens genopretnings- og resiliensplan (ST 15570/23).

([7]) Rådets henstilling af 20. juni 2025 om godkendelse af Belgiens nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag (EUT C, C/2025/3698, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3698/oj).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

([9]) Rådets henstilling af 13. maj 2025 om den økonomiske politik i euroområdet (EUT C, C/2025/2782, 22.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2782/oj).

(7) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen konkurrenceevnekompasset, som udgør en strategisk ramme med henblik på at styrke EU's globale konkurrenceevne i de næste fem år. Kompasset indeholder tre omstillingsforudsætninger for bæredygtig økonomisk vækst: i) innovation, ii) dekarbonisering og konkurrenceevne og iii) sikkerhed. For at mindske innovationskløften vil EU fremme den industrielle innovation, støtte vækst i opstartsvirksomheder gennem initiativer såsom opstarts- og opskaleringsstrategien for EU og fremme anvendelsen af avancerede teknologier som f.eks. kunstig intelligens og kvantecomputing. For at skabe en grønnere økonomi har Kommissionen præsenteret en omfattende handlingsplan for energi til overkommelige priser og en aftale om ren industri, som skal sikre, at omstillingen til ren energi forbliver omkostningseffektiv og konkurrencevenlig – særligt for energiintensive sektorer – og er en drivkraft for vækst. Unionen er fast besluttet på at styrke sine globale handelspartnerskaber, diversificere sine forsyningskæder og sikre adgang til kritiske råstoffer og rene energikilder for at mindske afhængighedsforholdene og øge sikkerheden. Disse prioriteter understøttes af horisontale katalysatorer, som består i reguleringsmæssig forenkling, uddybning af det indre marked, finansiering af konkurrenceevne, en opsparings- og investeringsunion, fremme af færdigheder og kvalitetsjob samt bedre koordinering af EU-politikker. Konkurrenceevnekompasset er afstemt med det europæiske semester, hvilket sikrer, at medlemsstaternes økonomiske politikker stemmer overens med Kommissionens strategiske målsætninger, og at der således skabes en fælles tilgang til økonomisk styring, der fremmer bæredygtig vækst, innovation og modstandsdygtighed i hele Unionen.

(8) I 2025 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Fuld gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanerne er fortsat vigtig for opfyldelsen af de politiske prioriteter under det europæiske semester, idet planerne bidrager effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, som er udstedt i de senere år. Disse landespecifikke henstillinger er fortsat lige relevante for vurderingen af de ændrede genopretnings- og resiliensplaner i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2021/241.

(9) De landespecifikke henstillinger for 2025 dækker centrale økonomipolitiske udfordringer, som ikke håndteres i tilstrækkelig grad gennem de foranstaltninger, der indgår i genopretnings- og resiliensplanerne, idet der tages hensyn til relevante udfordringer identificeret i de landespecifikke henstillinger fra 2019-2024.

(10) Den 4. juni 2025 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Belgien 2025. Heri foretages der en vurdering af Belgiens fremskridt med efterlevelsen af de relevante landespecifikke henstillinger, og der gøres status over Belgiens gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse udpeges i landerapporten de mest presserende udfordringer, som Belgien står over for. Rapporten indeholder også en vurdering af Belgiens fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål for 2030 vedrørende beskæftigelse, færdigheder og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

Vurdering af den årlige statusrapport

(11) Den 20. juni 2025 rettede Rådet en henstilling til Belgien med følgende maksimale vækstrater i nettoudgifterne: 3,6 % i 2025, 2,5 % i 2026, 2,5 % i 2027, 2,1 % i 2028 og 2,1 % i 2029, hvilket svarer til maksimale kumulerede vækstrater – beregnet med 2024 som basisår – på 3,6 % i 2025, 6,1 % i 2026, 8,8 % i 2027, 11,1 i 2028 og 13,4 % i 2029. I 2025-2029 stemmer disse maksimale vækstrater i nettoudgifterne overens med den korrigerende kurs i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 ([10]), jf. Rådets henstilling af 20. juni 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør ([11]), som har erstattet Rådets henstilling af 21. januar 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stor underskud til ophør ([12]). Den 30. april 2025 forelagde Belgien sin årlige statusrapport ([13]) om de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på Rådets henstilling af 21. januar 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør, gennemførelsen af det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden samt gennemførelsen af reformer og investeringer til reaktion på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester. Den årlige statusrapport afspejler også Belgiens halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med opfyldelsen af Belgiens genopretnings- og resiliensplan, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2021/241.

([10]) Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EUT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

([11]) Rådets henstilling af 20. juni 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud i Belgien til ophør [ST 10166/25].

([12]) Rådets henstilling af 21. januar 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud i Belgien til ophør [5032/25].

([13]) De årlige statusrapporter 2025 findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

(12) Ruslands angrebskrig mod Ukraine og dens følgevirkninger udgør en eksistentiel udfordring for Den Europæiske Union. Kommissionen har anbefalet en koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpagtens nationale undtagelsesklausul for at støtte EU's bestræbelser på at sikre en hurtig og betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne, og Det Europæiske Råd bifaldt forslaget på sit møde den 6. marts 2025. Efter Belgiens anmodning af 30. april 2025 vedtog Rådet den 8. juli 2025 på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling om tilladelse til Belgien til at afvige fra og overskride de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne ([14]).

(13) Ifølge data valideret af Eurostat ([15]) steg Belgiens offentlige underskud fra 4,1 % af BNP i 2023 til 4,5 % i 2024, mens den offentlige gæld steg fra 103,2 % af BNP ved udgangen af 2023 til 104,7 % ved udgangen af 2024. Ifølge Kommissionens beregninger svarer denne udvikling til en vækstrate i nettoudgifterne på 4,2 % i 2024. Ifølge den årlige statusrapport anslår Belgien, at væksten i nettoudgifter udgjorde 3,9 % i 2024. Ifølge Kommissionens estimater var den finanspolitiske kurs ([16]), som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, ekspansiv med 0,4 % af BNP i 2024.

(14) Ifølge den årlige statusrapport forventes der i det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for Belgiens budgetfremskrivninger, en realvækst i BNP på 1,2 % i 2025, mens HICP-inflationen ventes at ligge på 2,8 % i 2025. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2025 ventes det reale BNP at stige med 0,8 % i 2025 og 0,9 % i 2026, mens HICP-inflationen ventes at være på 2,8 % i 2025 og 1,8 % i 2026.

(15) Ifølge den årlige statusrapport ventes det offentlige underskud at stige til 5,5 % af BNP i 2025, mens den offentlige gældskvote ventes at stige til 107,2 % ved udgangen af 2025. Denne udvikling svarer til en vækst i nettoudgifterne på 6,0 % i 2025. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2025 forventes der et offentligt underskud på 5,4 % af BNP i 2025. Stigningen i underskuddet i 2025 afspejler hovedsagelig højere udgifter til aldringsrelaterede omkostninger, forsvar og rentebetalinger. Ifølge Kommissionens beregninger svarer dette til en vækst i nettoudgifterne på 5,0 % i 2025. Disse lavere fremskrivninger af nettoudgiftsvæksten i forhold til den årlige statusrapport skyldes lavere fremskrivninger af udgiftsvæksten i faste bruttoinvesteringer og forbrug i produktionen og en mindre effekt af diskretionære indtægtsreducerende foranstaltninger i Kommissionens prognose. Ifølge Kommissionens estimater forventes den finanspolitiske kurs, som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, at være ekspansiv med 0,4 % af BNP i 2025. Den offentlige gældskvote ventes at stige til 107,1 % ved udgangen af 2025. Stigningen i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig det vedvarende høje offentlige underskud.

(16) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2025 forventes der at blive finansieret offentlige udgifter med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten svarende til 0,1 % af BNP i 2025 sammenlignet med 0,1 % af BNP i 2024. De udgifter, der finansieres med ikketilbagebetalingspligtig støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, vil muliggøre investeringer af høj kvalitet og produktivitetsfremmende reformer, uden at dette har direkte indvirkning på Belgiens offentlige saldo og offentlige gæld.

(17) Belgiens offentlige forsvarsudgifter udgjorde 0,9 % af BNP i 2021, 1,0 % af BNP i 2022 og 0,9 % af BNP i 2023 ([17]). Ifølge Kommissionens forårsprognose 2025 ventes forsvarsudgifterne at udgøre 1,3 % af BNP i 2024 og 1,7 % af BNP i 2025. Dette svarer til en stigning på 0,8 procentpoint af BNP i forhold til 2021. I den periode, hvor den nationale undtagelsesklausul er aktiveret (2025-2028), har Belgien mulighed for at omprioritere de offentlige udgifter eller øge de offentlige indtægter, således at de varigt højere forsvarsudgifter ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

([14]) Rådets henstilling af 8. juli 2025 om tilladelse til Belgien til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) (EUT C, C/2025/3960, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3960/oj).

([15]) Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2025.

([16]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

([17]) Eurostat, offentlige udgifter opdelt efter formålsklassifikationen for offentlig forvaltning og service (COFOG). På grund af metodologiske forskelle mellem COFOG- og NATO-definitionerne kan udgifter baseret på COFOG-definitionen afvige fra de udgifter, der er baseret på NATO-definitionen.

(18) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2025 ventes nettoudgifterne i Belgien at stige med 5,0 % i 2025. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2025 ventes væksten i nettoudgifter i Belgien i 2025 at ligge over den anbefalede maksimale vækstrate, der fastsættes med udgangspunkt i den korrigerende kurs som henstillet af Kommissionen, med en afvigelse ([18]) på 0,7 % af BNP. Ud fra de aktuelle fremskrivninger af forsvarsudgifterne ligger den forventede afvigelse imidlertid inden for den fleksibilitet, der tillades i henhold til den nationale undtagelsesklausul.

(19) Den årlige statusrapport indeholder ingen budgetfremskrivninger efter 2025. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2025 et offentligt underskud på 5,5 % af BNP i 2026. Stigningen i underskuddet i 2026 afspejler hovedsagelig højere renteudgifter. Denne udvikling svarer til en vækst i nettoudgifterne på 3,0 % i 2026. Ifølge Kommissionens estimater forventes den finanspolitiske kurs, som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, at være kontraktiv med 0,3 % af BNP i 2026. Den offentlige gældskvote ventes ifølge Kommissionen at stige til 109,8 % ved udgangen af 2026. Stigningen i gældskvoten i 2026 afspejler hovedsagelig det vedvarende høje offentlige underskud.

(20) I henstillingen om godkendelse af Belgiens mellemfristede plan præciseres det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden, sammen med en tidsplan for gennemførelsen heraf. De omfatter eksisterende og intensiverede foranstaltninger fra genopretnings- og resiliensplanen såsom pensionsreformen og udgiftsanalyser samt yderligere reformer og investeringer såsom arbejdsmarkedsreformer, skattereformer, budgetkoordinering samt erhvervsklima og regulering. De reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse, ventes først gennemført efter den 30. april 2025.

(21) Risiciene for den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt er høje i Belgien ([19]). Ud over den ugunstige oprindelige budgetstilling forventes pensionsudgifterne at stige med 3,5 procentpoint af BNP i perioden 2022-2070 i forhold til EU-gennemsnittet på 0,4 procentpoint af BNP ifølge Kommissionens rapport om befolkningens aldring 2024 ([20]). Belgiens genopretnings- og resiliensplan omfatter en pensionsreform, der skal bidrage til at tackle denne udfordring, sammen med andre mål såsom forbedring af systemets sociale bæredygtighed, incitamenter til holde folk på arbejdsmarkedet, selv efter at de har opfyldt betingelserne for tidlig pensionering, samt sikring af en større grad af konvergens mellem og inden for pensionssystemerne. Som led i landets mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og for at understøtte en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode har Belgien forpligtet sig til at gennemføre en reform for at imødegå denne udfordring.

(22) Skatten på arbejde (personlige indkomstskatter og sociale bidrag) er blandt de højeste i EU på alle indkomstniveauer, hvilket skaber et manglende økonomisk incitament til at arbejde. For sekundære forsørgere fører særlige skattemæssige karakteristika såsom »ægteskabskvotienten« ([21]) til kortere arbejdstid eller arbejdsløshed. Den høje skattebyrde på arbejde opvejes af mange løntilskud, hvilket skaber økonomisk ineffektivitet og gør skattesystemet komplekst. Desuden ligger indtægterne fra forbrugsafgifter under EU-gennemsnittet på grund af den omfattende anvendelse af momsfritagelser og nedsatte satser. Udformningen af kapitalbeskatningen forvrider investeringsadfærden ved at skabe skatterelaterede overinvesteringer i visse typer aktiver. Hvis skattebyrden flyttes fra arbejde til andre skattegrundlag, og anvendelsen af skatteudgifter reduceres, kan det bidrage til at øge skattesystemets effektivitet og mindske disincitamenterne til at arbejde. Som led i landets mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og for at understøtte en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode har Belgien forpligtet sig til at gennemføre en række foranstaltninger, der vil føre til visse fremskridt med hensyn til at imødegå den skattemæssige udfordring.

(23) Indretningen af systemet for sociale ydelser afholder folk fra at tage arbejde eller arbejde flere timer. Mange sociale ydelser er statusafhængige og ikke indtægtsbestemte, hvilket hæmmer ydelsernes effektivitet. Arbejdsløshedsunderstøttelsen ydes for en tidsubegrænset periode og er ikke indtægtsbestemt for langtidsledige, hvilket forværrer arbejdsløshedsfælden. En reform af udformningen af systemet for sociale ydelser og øget gennemsigtighed kan øge incitamenterne til at arbejde. Som led i landets mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og for at understøtte en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode forpligtede Belgien sig til at gennemføre en reform for at imødegå udfordringen med sociale ydelser.

([18]) Fra 2026 vil disse tal fremgå af den kontrolkonto, der er oprettet i henhold til artikel 22 i forordning (EU) 2024/1263.
([19]) Europa-Kommissionen, 2024, Debt Sustainability Monitor.
([20]) Europa-Kommissionen og Udvalget for Økonomisk Politik, rapport om befolkningsaldringen 2024, tilgængelig på: https://economy-finance.ec.europa.eu/publications/2024-ageing-report-economic-and-budgetary-projections-eu-member-states-2022-2070_en.
([21]) Belgien anvender en ordning med indkomstdeling (»ægteskabskvotient«), som gør det muligt for den erhvervsaktive partner at henføre en del af sin erhvervsindkomst til den ikke-erhvervsaktive partner.

(24) For at skabe plads til flere offentlige investeringer kan de offentlige udgifter sammensættes bedre og effektiviseres, ligesom det også ville være en fordel at fremme bedre projektforberedelse. På trods af visse foranstaltninger truffet på alle forvaltningsniveauer i henhold til genopretnings- og resiliensplanen er de samlede offentlige udgifter som andel af BNP i Belgien fortsat blandt de højeste i euroområdet. Dette tyder på, at der er mulighed for en mere udgiftsbaseret finanspolitisk tilpasning, f.eks. ved at vedtage obligatoriske sparemål. Ved hjælp af udgiftsanalyser og evalueringer af politiske tiltag kan Belgien blive bedre til at prioritere de offentlige udgifter og således få større udbytte af dem. Som led i landets mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og for at understøtte en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode har Belgien forpligtet sig til at gennemføre nogle foranstaltninger, der vil føre til visse fremskridt med hensyn til at imødegå udfordringen med de offentlige udgifter.

(25) En effektiv budgetkoordinering er afgørende i en føderal medlemsstat som Belgien, hvor en stor del af udgiftsbeføjelserne er blevet uddelegeret til subnationale myndigheder. Der er stadig ingen formel aftale om flerårige budgetmål på alle forvaltningsniveauer på trods af den samarbejdsaftale, der blev undertegnet i 2013, og dette komplicerer budgetkoordineringen. Som led i landets mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og for at understøtte en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode forpligtede Belgien sig til at gennemføre en reform for at imødegå udfordringen med budgetkoordinering.

Vigtigste politiske udfordringer

(26) De offentlige udgifter til langtidspleje beløb sig til 2,3 % af BNP i 2022 (EU-gennemsnit: 1,7 %), hvilket gjorde Belgien til et af de lande i EU, der havde de højeste udgifter til langtidspleje ifølge Kommissionens rapport om befolkningens aldring 2024 ([22]). I 2070 forventes udgifterne til langtidspleje at stige med 1,7 procentpoint af BNP i forhold til en gennemsnitlig stigning i EU på 0,8 procentpoint, hvilket øger risiciene for den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt i Belgien. De foreliggende data tyder på, at andelen af personer, der er uafhængige eller let afhængige af pleje, men som bor på plejehjem, var høj i regionen Bruxelles og i Vallonien. Andelen af ældre, der anbringes unødigt eller i hvert fald for tidligt på plejehjem, er desuden fortsat høj, selv om den har været faldende i løbet af det seneste årti. De føderale regeringsmyndigheder har iværksat reformer for at gøre brugen af de forskellige plejemiljøer mere omkostningseffektiv, navnlig for at undgå og udsætte unødvendig eller for tidlig brug af plejehjem. Disse foranstaltninger vil skulle gennemføres ved hjælp af virkningsfulde tiltag, især for at opnå omkostningseffektivitet for visse langtidsplejemuligheder som f.eks. institutionel pleje, samtidig med at adgangen til pleje og tjenester forbliver økonomisk overkommelig.

(27) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2021/241 og med kriterium 2.2 i bilag V til samme forordning indeholder genopretnings- og resiliensplanen et omfattende sæt gensidigt forstærkende reformer og investeringer, som skal gennemføres senest i 2026. Disse forventes at bidrage effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger. Det er afgørende at afslutte den effektive gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, herunder REPowerEU-kapitlet, inden for denne stramme tidshorisont for at styrke Belgiens langsigtede konkurrenceevne gennem den grønne og den digitale omstilling og samtidig sikre social retfærdighed. Kommissionens meddelelse NextGenerationEU – Frem mod 2026, der blev vedtaget den 4. juni 2025, præciserer den gældende tidsplan for facilitetens afslutning og indeholder en vejledning til medlemsstaterne om, hvordan de kan maksimere gennemførelsen senest den 31. august 2026, herunder om, hvordan de yderligere kan strømline deres genopretnings- og resiliensplaner, fastsætter, hvilke vigtigste muligheder der skal overvejes, når de revideres, og understreger betydningen af omhyggelig fælles planlægning forud for indgivelsen af de sidste betalingsanmodninger i 2026. Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk for at sikre et bredt ejerskab til og således en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen.

(28) Tempoet i gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken i Belgien, som omfatter støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), er taget til. Det er vigtigt at fortsætte bestræbelserne på at sikre en hurtig gennemførelse af disse programmer og samtidig opnå de størst mulige konkrete resultater. Belgien har allerede truffet foranstaltninger inden for rammerne af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken for at styrke konkurrenceevne og vækst og samtidig styrke den sociale samhørighed. Samtidig står Belgien fortsat over for udfordringer, f.eks. med hensyn til konkurrenceevne, regionale forskelle, herunder med hensyn til risikoen for fattigdom og social udstødelse, som i nogle regioner forværres af situationen på boligmarkedet, adgang til beskæftigelse og aktiveringsforanstaltninger, udvikling af færdigheder og uddannelse af høj kvalitet. I henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets

([22]) Europa-Kommissionen og Udvalget for Økonomisk Politik, rapport om befolkningsaldringen 2024, tilgængelig på: https://economy-finance.ec.europa.eu/publications/2024-ageing-report-economic-and-budgetary-projections-eu-member-states-2022-2070_en.

forordning (EU) 2021/1060 ([23]) skal Belgien – som led i midtvejsgennemgangen af fondene under samhørighedspolitikken – gennemgå hvert enkelt program under hensyn til bl.a. de udfordringer, der blev identificeret i de landespecifikke henstillinger fra 2024. Ved de forslag fra Kommissionen, som blev vedtaget den 1. april 2025 ([24]), blev fristen for indgivelse af vurderingen – for hvert program – af resultatet af midtvejsgennemgangen forlænget til efter den 31. marts 2025. Forslagene skaber desuden større fleksibilitet med hensyn til at bidrage til at fremskynde programgennemførelsen og øge incitamenterne for medlemsstaterne til at afsætte midler fra samhørighedspolitikken til fem af Unionens prioriterede strategiske områder, nemlig konkurrenceevne inden for strategiske teknologier, forsvar, boliger, vandresiliens og energiomstilling, og til investeringer i færdigheder i prioriterede sektorer, samtidig med at der fortsat fokuseres på personer i de mest sårbare situationer i ESF+-programmer.

(29) Platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP) giver mulighed for at investere inden for en central strategisk EU-prioritet ved at styrke EU's konkurrenceevne. STEP kanaliseres gennem 11 eksisterende EU-fonde. Medlemsstaterne kan også bidrage til InvestEU-programmet, som støtter investeringer i prioriterede områder. Belgien kan udnytte disse initiativer bedst muligt til at støtte udviklingen eller fremstillingen af kritiske teknologier, herunder rene og ressourceeffektive teknologier.

(30) Foruden de økonomiske og sociale udfordringer, som genopretnings- og resiliensplanen og andre EU-midler er rettet mod, bør Belgien effektivt håndtere de resterende udfordringer i forbindelse med innovation, erhvervsklimaet, den lovgivningsmæssige og administrative byrde og kompleksitet, restriktioner i servicesektoren, dekarbonisering af industri og transport, udrulning af vedvarende energi, subsidier til fossile brændstoffer, overdreven kvælstofaflejring, mangel på arbejdskraft og et misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder, integration af dårligt stillede grupper på arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet og lærerfaget.

(31) Selv om Belgien rangerer som en af EU's innovationsledere og har en høj FoU-intensitet, er den belgiske FoU-aktivitet koncentreret i nogle få industrier og store virksomheder. Store skattelettelser når ikke ud til de virksomheder, der har det største vækstpotentiale. Stærkere resultater inden for innovation og vedvarende produktivitetsvækst vil kræve øget udbredelse af viden på tværs af sektorerne i økonomien. Der lader til at være mulighed for at forbedre effektiviteten og virkningen af den offentlige støtte til forskning og innovation, navnlig for at undgå fortrængningseffekter og for bedre at tildele ressourcer til virksomheder med høj vækst. Desuden begrænser den lave jobmobilitet i Belgien, der kan skyldes faktorer som høj anciennitetsløn og lav løngennemsigtighed, også spredningen af innovation til resten af økonomien.

(32) Det fremgår af konkurrenceevnekompasset, at alle institutioner på EU-plan, nationalt plan og lokalt plan skal yde en betydelig indsats for at skabe enklere regler og hurtigere administrative procedurer. Kommissionen har fastsat ambitiøse mål for reduktion af den administrative byrde – mindst 25 % generelt og mindst 35 % for SMV'er – og har indført nye redskaber, som skal hjælpe med at nå disse mål, bl.a. systematisk stresstestning af EU-lovgivningen og øget dialog med interessenter. Belgien er også nødt til at yde en indsats for at opfylde disse ambitioner. 71 % af virksomhederne mener, at kompleksiteten af de administrative procedurer er et problem for deres virksomhed, når de driver forretning i Belgien ([25]). Belgiens erhvervsklima hæmmes af en stor regelbyrde og en høj grad af kompleksitet. Den administrative byrde for virksomhederne er tung, navnlig som følge af skatte- og arbejdsmarkedslovgivningen. SMV'ers omkostninger ved at overholde skatte- og arbejdsmarkedsreglerne er forholdsvis høje i Belgien, navnlig for virksomheder, der har brug for at forvalte flere regionale systemer. Desuden har Belgien et af de laveste niveauer af erhvervsdynamik i EU ([26]). På trods af en nylig stigning er antallet af nyetablerede virksomheder fortsat forholdsvis lavt, især når det gælder virksomheder med ansatte. Andelen af højvækstvirksomheder i Belgien ligger betydeligt under EU-gennemsnittet. De stærke handelsrestriktioner i servicesektoren spiller muligvis en rolle i svækkelsen af dynamikken i erhvervslivet. Der bør også gøres en indsats for at ophæve restriktionerne for lovregulerede erhverv. I henhold til produktmarkedsforordningen for 2023-2024 har Belgien flere restriktioner for de fleste erhverv, navnlig arkitekter, revisorer og ejendomsmæglere. Adgangskravene er fortsat særligt høje for disse erhverv og for advokater.

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

([24]) Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) 2021/1058 og (EU) 2021/1056 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at adressere strategiske udfordringer i forbindelse med midtvejsgennemgangen (COM (2025) 123 final).

([25]) »Businesses« attitudes towards corruption in the EU', Flash-rapport, Eurobarometerrapport (april 2024).

([26]) Belgiens centralbank, resultattavleindikatorer for konkurrenceevne, 2024-rapport.

(33) Desuden er prisen på elektricitet til industriel brug betydeligt højere i Belgien end prisen på gas. Da fremstillingssektoren tegner sig for 30 % af Belgiens drivhusgasemissioner, er der behov for yderligere incitamenter til at dekarbonisere industrielle processer og gå over til renere energi. Fremme af en praksis for cirkulær økonomi og bæredygtige forsyningskæder kan også hjælpe med at reducere industriens energibehov. Drivhusgasemissionerne fra luft- og søfartssektoren, herunder brændstofforbrug i forbindelse med internationale transportaktiviteter, ligger et godt stykke over EU-gennemsnittet ([27]). Jernbanetransport er ikke en tilstrækkelig attraktiv mulighed, hverken for passager- eller godstransport, og antallet af personbiler er steget støt, hvilket har ført til høje trængselsomkostninger. Mere differentierede vejafgifter for alle typer køretøjer, yderligere investeringer i offentlig transport og fremme af delebiler og aktiv mobilitet ville gøre transporten mere bæredygtig.

(34) Vedvarende energi udgjorde kun 14,7 % af det endelige energiforbrug i 2023, hvilket er blandt de laveste i EU. Belgien vil skulle gøre en betydelig indsats for at nå sit mål for vedvarende energi på 21,7 % i 2030, hvilket stadig er lavere end det forventede bidrag fra Belgien til EU's 2030-mål. Selv om overbelastning af nettet i forbindelse med solenergiproduktion er blevet et alvorligt problem, er der ikke bebudet nye investeringer i nettet på land. Desuden hæmmer Belgiens lovgivningsmæssige rammer stadig udviklingen af fleksible ressourcer såsom efterspørgselsreaktion og lagring. Investering i netinfrastruktur og fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne ville fremme udbredelsen af vedvarende energi. Desuden kunne energideling, egetforbrug og fleksibilitet på efterspørgselssiden fremmes. På trods af en relativt høj andel af kernekraft i energimikset er elpriserne for husholdningerne høje sammenlignet med gas- og fyringsolie i Belgien, hvilket hindrer omstillingen til elektricitet og omstillingen til grønnere varmesystemer. En omlægning af punktafgifterne fra elektricitet til fyringsolie og gas ville gøre elektricitet billigere end fossile brændstoffer.

(35) Belgien yder betydelige subsidier til fossile brændstoffer, som landet ikke har planer om at udfase inden 2030. Ifølge en nylig rapport fra de belgiske myndigheder ([28]) beløb de føderale direkte subsidier til fossile brændstoffer sig til 12 mia. EUR (2,4 % af BNP) i 2021. Navnlig kan subsidier til fossile brændstoffer, der hverken tackler energifattigdom på en målrettet måde eller reelle energisikkerhedsproblemer, og som hindrer elektrificering og ikke er afgørende for industriens konkurrenceevne, betragtes som en udfasningsprioritet. I Belgien er subsidier til fossile brændstoffer såsom reducerede punktafgifter på brændselsolie og diesel til erhvervsmæssig brug, firmabrændstofkort og nedsat moms på gas økonomisk ineffektive, og de fastholder afhængigheden af fossile brændstoffer og bidrager ikke til opfyldelse af Belgiens klimaforpligtelser. Subsidier til fossile brændstoffer hæmmer også energirenovering af bygninger, og Belgien er i risiko for ikke at opfylder sine renoverings- og energieffektivitetsmål for 2030. En intensivering af det nuværende investeringsniveau i energirenoveringer og en supplering af investeringerne med politiske reformer for at flytte incitamenterne til energirenovering og kulstoffattige opvarmningsløsninger vil bidrage til at fremskynde energiomstillingen.

(36) Vandkvaliteten og naturforringelsen giver anledning til stor bekymring, da de fleste vandområder i Belgien er påvirket af mange forskellige forureningskilder. Faldende niveauer af biodiversitet bringer økonomiske sektorer, der er stærkt afhængige af økosystemtjenester, i fare. Naturbaserede løsninger er nøglen til at opbygge modstandsdygtighed over for klimaændringer og beskytte økonomien mod virkningerne af ekstreme vejrforhold. Intensivt landbrug, navnlig husdyrbrug, frigiver store mængder luft-, jord- og vandforurenende stoffer. Elproduktion, metalsektoren og kemikalieproduktion forårsager også forurening. Den flamske regering har vedtaget et revideret syvende handlingsprogram for nitrater, men der er brug for yderligere tiltag for at reducere næringsstoffer og kemikalier i overfladevand og for at gøre landbruget mere bæredygtigt.

(37) Andelen af ledige stillinger i Belgien er i øjeblikket blandt de højeste i EU (4,1 % i forhold til EU-gennemsnittet på 2,3 % i 2024), og arbejdsgiverne har svært ved at finde medarbejdere med de rette færdigheder. Manglen på arbejdskraft og manglen på kvalificeret personale hæmmer erhvervs- og investeringsaktiviteten, herunder i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling. De regionale forskelle i andelen af befolkningen i arbejde er imidlertid betydelige, og der er mulighed for at forbedre arbejdskraftens mobilitet mellem regionerne. Et vedvarende problem består i at integrere dårligt stillede grupper, herunder personer med et lavere uddannelsesniveau, ældre arbejdstagere, personer med migrantbaggrund og personer med handicap. Dette tyder på, at der er mulighed for at øge effektiviteten af aktiveringspolitikkerne, navnlig ved at forbedre de offentlige arbejdsformidlingers effektivitet og ved at målrette foranstaltningerne bedre for at hjælpe dårligt stillede grupper med at blive integreret på arbejdsmarkedet. Misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder skyldes også det lave antal voksne, der opkvalificeres og omskoles.

([27]) EU-transport i tal: Statistisk lommebog 2024.
([28]) FPS Finance (2024), Opgørelse over føderale subsidier til fossile brændstoffer.

(38) På trods af høje offentlige udgifter til uddannelse er læringsresultaterne blevet forringet, og andelen af højtuddannede er faldet kraftigt ([29]). Socioøkonomisk baggrund og migrantbaggrund er stadig vigtige forudsigende indikatorer for de studerendes resultater. Selv om alle regioner gennemfører omfattende reformer for at tackle disse udfordringer, kan en yderligere revision af politikkerne for gentagelse af skoleår, større fleksibilitet for de studerende til at skifte mellem almene og erhvervsfaglige spor og styrkelse af personaliseret læring bidrage til at tackle uligheder og faldende resultater for de studerende. Forbedring af alle studerendes grundlæggende færdigheder er afgørende for at forbedre deres udsigter på arbejdsmarkedet, herunder for dårligt stillede grupper. Manglen på arbejdskraft kan afhjælpes ved at styrke erhvervsuddannelsernes arbejdsmarkedsrelevans inden for tekniske erhverv og ved at øge antallet af IKT-studerende (informations- og kommunikationsteknologi) og STEM-studerende (naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik) og kandidater inden for erhvervsuddannelse og videregående uddannelse. Mangel på lærere er også fortsat kritisk i hele landet og påvirker i uforholdsmæssig høj grad skoler med en højere andel af dårligt stillede elever ([30]). Der bør gøres en større indsats for at styrke lærerfaget, navnlig ved at sikre jobstabilitet og tilbyde attraktive og differentierede karriereforløb.

(39) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2025, at euromedlemsstaterne træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen fra 2025 om den økonomiske politik i euroområdet. For Belgien bidrager henstilling 2, 3, 4 og 5 til at efterkomme den første henstilling vedrørende euroområdet om konkurrenceevne, mens henstilling 4 og 5 bidrager til at efterkomme den anden henstilling vedrørende euroområdet om modstandsdygtighed, og henstilling 1 bidrager til at efterkomme den tredje henstilling vedrørende euroområdet om makroøkonomisk og finansiel stabilitet i 2025-henstillingen,

HENSTILLER, at Belgien i 2025 og 2026 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. øge de samlede forsvars- og sikkerhedsudgifter og styrke det overordnede forsvarsberedskab, samtidig med at gældsholdbarheden sikres, i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 6. marts 2025; overholde de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som henstillet af Rådet den 20. juni 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør, samtidig med at der gøres brug af muligheden under den nationale undtagelsesklausul for at øge forsvarsudgifterne; gennemføre det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for den forlængede tilpasningsperiode, som henstillet af Rådet den 20. juni 2025; gøre langtidsplejesystemet mere omkostningseffektivt, samtidig med at adgangen til pleje og tjenester forbliver økonomisk overkommelig

2. i lyset af de gældende frister for en rettidig gennemførelse af reformer og investeringer inden for rammerne af forordning (EU) 2021/241 sikre en effektiv gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, herunder REPowerEU-kapitlet; fremskynde gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken (EFRU, FRO, ESF+), idet der bygges på de muligheder, som midtvejsgennemgangen giver, hvor det er relevant; udnytte EU-instrumenterne bedst muligt, herunder mulighederne under InvestEU og platformen for strategiske teknologier for Europa, med henblik på at øge konkurrenceevnen

3. forenkle reguleringen, forbedre reguleringsværktøjerne, mindske den administrative byrde og fjerne handels- og konkurrencehindringer, navnlig i servicesektoren og lovregulerede erhverv, for at forbedre erhvervsklimaet og erhvervsdynamikken; øge udbredelsen af innovation ved at målrette offentlig støtte til forskning og udvikling til virksomheder med det største vækstpotentiale; i denne forbindelse også ved at fremme arbejdstagernes jobmobilitet

4. mindske den samlede afhængighed af fossile brændstoffer, herunder ved at optrappe forbedringer af energieffektiviteten og reducere brugen af fossile brændstoffer i bygninger og ved yderligere at tilskynde industrien til at dekarbonisere; skabe incitamenter og fjerne hindringer for at øge brugen og udbuddet af offentlig transport, lavemissionstransport og aktiv mobilitet; fremskynde udrulningen af vedvarende energi og opgradere netinfrastrukturen ved yderligere at strømline tilladelsesprocedurerne, ved at vedtage retlige rammer for at fremme investeringer i anlæg til vedvarende energi og ved at lette energideling; tage specifikke skridt til at udfase subsidier til fossile brændstoffer, navnlig i transport- og varmesektoren, herunder ved at flytte punktafgifter fra elektricitet til fossile brændstoffer; træffe yderligere foranstaltninger vedrørende bæredygtigt landbrug ved at forbedre vandkvaliteten og reducere tabet af næringsstoffer

([29]) OECD-programmet for international elevevaluering 2022.
([30]) Gambi, L., og De Witte, K. (2023), The uphill battle: The amplifying effects of negative trends in test scores, COVID-19 school closures and teacher shortages. FEB Research Report Department of Economics.

5. afhjælpe manglen på arbejdskraft og misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder, herunder med henblik på den grønne og den digitale omstilling; styrke effektiviteten og målretningen af aktive arbejdsmarkedspolitikker for yderligere at integrere dårligt stillede grupper på arbejdsmarkedet, navnlig personer med et lavt uddannelsesniveau, ældre arbejdstagere, personer med migrantbaggrund og personer med handicap; forbedre resultaterne og ligheden i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne og øge deres relevans for arbejdsmarkedet, navnlig inden for IKT og STEM; fortsætte reformerne for at styrke lærerfaget ved at udvikle mere fleksible og attraktive karriereforløb og uddannelser for lærere.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2025.

På Rådets vegne

S. LOSE

Formand